

РЕШЕНИЕ

№ 531

гр. Стара Загора, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Генчо Атанасов

при участието на секретаря Живка М. Димитрова
като разгледа докладваното от Генчо Атанасов Гражданско дело № 20215530105197 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.415, ал.1, т.1 от ГПК.

Ищецът „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, гр. София твърди, че на 10.03.2014 г. бил сключен договор за потребителски паричен кредит № 1413855 между „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД (с предишно наименование „Уникредит Кларима“ АД) и Б. Н. П., по силата на който кредиторът отпуснал на длъжника паричен кредит в размер на 13000 лв. Кредитополучателят се задължил да погаси задължението си на 120 месечни анюитетни вноски с краен срок за погасяване 01.03.2024 г. След усвояване на кредита кредитополучателят извършил погасявания, поради което размерът на главницата и лихвата по кредита намалял. Впоследствие длъжникът преустановил всякакви плащания по кредита. Поради неизпълнение /неплащане на повече от две погасителни вноски/ кредиторът на основание чл.16, ал.2 от договора за паричен кредит обявил кредита за предсрочно изискуем. На основание сключен договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 19.05.2021 г. и приложенията към него между „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ АД, ЕИК 175070632 и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, задължението на Б. Н. П., произтичащо от договор за потребителски паричен кредит № 1413855 от 10.03.2014г., било изкупено от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. В изпълнение на императивните разпоредби на чл.99 от Закона за задълженията и договорите длъжникът бил уведомен, че считано от датата на получаване на уведомлението за цесия кредитор спрямо него по отношение гореописаното парично вземане е „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. На 19.12.2016г. уведомлението за цесия и предсрочна изискуемост на вземането било получено от Бианета Папазова лично. Съгласно приложено изрично пълномощно „Иванов и Денев-Адвокатско дружество“ било упълномощено от „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ АД да извършва

уведомяване на длъжниците от името му и за негова сметка. „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД пристъпил към принудително събиране на вземанията си по договора чрез подаване на заявление до Районен съд - Стара Загора за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК на 14.09.2020г. Било образувано частно гражданско дело № 4243/2021г. по описа на РС - Стара Загора, по което била издадена заповед за изпълнение. Срещу издадената заповед ответникът подал възражение. Горното пораждало правния интерес да предяви иск за установяване на вземането му по договор за потребителски паричен кредит № 1413855 от 10.03.2014г. за сумата от 3500лв. - частично от общо дължима главница в размер на 8849,33лв., и 837,13лв.-договорна лихва върху претендираната главница за периода от 01.05.2020г. до 03.08.2021 г. - дата на получено уведомление за предсрочна изискуемост, представляваща част от неизпълнено задължение по отпуснатия паричен кредит. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че Б.Н. Папазова му дължи сумата от 3500лв. - частично от общо дължима главница в размер на 8849,33лв., и 837,13лв. - договорна лихва върху претендираната главница за периода от 01.05.2020г. до 03.08.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда, до окончателното изплащане на сумата. Моли съда да му бъдат присъдени разноските по заповедното и настоящото гражданско дело.

По делото е постъпил писмен отговор от ответницата, в който сочи, че за установяване на вземането по иска значение имат както представените в тази връзка писмени доказателства по делото, така и приложимият материален закон. Съгласно приетия и влязъл в сила на 13.03.2020г. Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС и за преодоляване на последиците, в неговите разпоредби на чл. 4 ал. 1 т. 1, във вр. с чл. 6 от Закона и във вр. с чл. 84 от ЗЗД, законодателят предвидил отлагателни срокове по отношение на изтичащи по време на извънредното положение срокове, обвързващи частноправните субекти с изпълнение на техни права и задължения, в частност произтичащи от договори по кредит, по които върху съдържащите се в тях задължения не могат да бъдат начислявани лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение. Съгласно Общите условия по договору за кредит, същият бил сключен при условията на разпоредбата на чл. 131, ал.1 от ЗЗД, визиращ задължения с право на избор, във вр. с чл.4 ал.3, във вр. чл.16 ал.6 и ал.7 от договора, поради което изборът на кредитополучателя по този договор станал неотменяем по отношение на основните параметри на договора като страни и размер на дълга. За неговата дерогация от значение било настъпването на обстоятелства, по отношение на които следвало да бъде приложена еднаква по степен правна норма, а не само приложението на простото съгласие на кредитополучателя, като клауза от договора. Тъй като в конкретния случай ставало въпрос за търговска сделка, по смисъла на закона, единствено последващо правоприемство (в това число вливане, сливане, преобазуване и др.) можело да оправдае приложимостта на чл. 16, ал.6 и ал. 7 от Общите условия на договора за потребителски кредит от гледна точка визираното съгласие на кредитополучателя за смяна на кредитора по договора. С оглед на това предявеният иск бил недопустим на правно основание, което осуетявало процесуалната легитимация на ищеца за водене на процес, поради непрехвърлимост на вземането на основанията посочените в молбата. Приложеното по делото пълномощно страдало от съществени пороци на формата и съдържанието, изведени от разпоредбата на чл. 26, ал.1 и ал.2 от ТЗ както и от пропуски в неговото съдържание относно адресата на прехвърлените от упълномощителя права, които фактически действия имали за последица нередовност на уведомяването на ответника относно извършеното прехвърляне на вземането му по

договора за цесия и нередовност на преупълномощаването на последващите пълномощници по делото. Липсата на представителна власт от страна на ищеца превръщало договора за цесия, с оглед волеизявленията на страните и обективизирането им в озаглавения от тях договор за покупка и прехвърляне на вземане, в договор за продажба и изкупуване на вземане, по който ответникът не бил страна. Твърдените от ищеца факти относно общия размер на дълга и датата на уведомяване на ответника за извършеното прехвърляне на вземането не кореспондирали с представените по делото доказателства в тази връзка. Поради това предявените претенции от страна на ищеца в размер на сумата от 3500 лева, ведно с договорна лихва в размер на 837,13 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба пред съда, следвало да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

Предявен е иск по чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, който представлява специален положителен установителен иск с предмет съдебно установяване, че вземането на кредитора съществува, т.е. че присъдената със заповедта за изпълнение сума се дължи. По този иск кредиторът следва да докаже факта, от който вземането му произтича, а длъжникът – възраженията си срещу вземането.

Видно от приложеното ч. гр. д. № 4243/2021 г. по описа на Старозагорския районен съд, съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1456/15.09.2021 г. за сумата 3500 лв., представляваща частично платима главница по договор за потребителски паричен кредит № 1413855 от 10.03.2014 г. с 837, 13 лв. договорна лихва за периода от 01.05.2020 г. до 03.08.2021 г. и законна лихва върху главницата от 14.09.2021 г. до изплащане на вземането. В срока по чл.414, ал.2 от ГПК е постъпило възражение от длъжника и в срока по чл.415, ал.1 от ГПК е подадена настоящата искова молба.

Ищецът претендира вземане по договор за потребителски кредит № 1413855 от 10.03.2014 г., по силата на който „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ АД, гр.София е предоставило на Б. Н. П. паричен кредит в размер на 13000 лв. на 120 месечни анюитетни вноски. Съобразно приложения към договора погасителен план крайният срок за погасяване на задължението е 01.03.2024 г. С уведомление с изх. № 4358/14.07.2021 г. ищецът е съобщил на ответницата, че е обявява цялото останало задължение по кредита за предсрочно изискуемо с оглед наличие на предпоставките по чл.16, ал.2 от договора. Уведомлението е връчено лично на длъжника на 14.07.2021 г., видно от приложената към исковата молба обратна разписка. При тези обстоятелства съдът намира, че ответницата е надлежно уведомена за предсрочното настъпване на падежа на задължението.

От заключението на назначена съдебно-счетоводна експертиза става ясно, че предоставената сума по договор в размер на 15 000 лв. е била усвоена изцяло по личните банкови сметки на ответницата и чрез рефинансиране на задължения на ответницата към „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ АД. Във връзка с предоставения кредит на 11.03.2014 г. „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ АД е извършил преводи по разплащателни сметки на ответницата общо в размер на 13 428,58 лв. С останалата част от кредитната сума в размер на 1571,42 лв. са рефинансирани задължения на ответника към „Уникредит Кънсюмър

Файненсинг“ АД по договор № 1342173 в размер на 1074,07 лв. и по договор № 1143058 в размер на 497, 35 лв. За погасяване на задълженията си ответницата е извършила плащания по сметка на „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ АД в общ размер на 16 723,81 лв. Ищецът не е получавал плащания по придобитото от него вземане по договора за потребителски паричен кредит № 1413855 от 10.03.2014 г. за периода от датата на сключване на договора за цесия – 19.05.2021 г. до 13.04.2022 г. – датата на издаване на служебна бележка за липса на получени плащания. Според вещото лице към 03.08.2021 г. размерът на неиздължената главница е 8849,33 лв. Посочената сума представлява разликата между дължимата главница по кредита в размер на 17871,60 лв. и направените плащания от кредитополучателя в размер на 9022,27 лв. Към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 14.09.2021 г., размерът на неплатената главница е 8849,33 лв., поради това че след 03.08.2021 г. няма постъпили плащания от ответника. За периода от 01.05.2020 г. до 03.08.2021 г. размерът на договорната лихва върху претендираната главница е 205,89 лв. Съдът възприема експертното заключение като обосновано, незаинтересувано и непротиворечащо на останалите доказателства по делото.

Ищецът твърди, че е частен правопреемник на „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ ЕАД, гр.София по силата на Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.05.2021 г. Посоченият договор е представен по делото, като от приложение № 1 към договора е видно, че процесното вземане е прехвърлено на ищеца. Представени са и доказателства за уведомяването на ответницата за прехвърлянето, като тези документи са получени от ответницата и с преписа от исковата молба, поради което съдът приема, че тя е надлежно уведомена за цесията /в този смисъл е решение № 78 от 9.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 2352/2013 г., II т. о., ТК по чл.290 ГПК/. С оглед на това съобразно разпоредбата на чл.99, ал.4 от ЗЗД прехвърлянето на вземането е породило действие за длъжника.

По тези съображения съдът намира, че предявеният иск по чл.415, ал.1, т.1 ГПК се явява основателен и следва да бъде уважен, като се признае за установено по отношение на ответницата съществуването на вземането на ищеца за сумата 3500 лева за главница, частично от общо дължимата сума за главница от 8848,33 лв. по договор за потребителски паричен кредит № 1413855, договорна лихва в размер на 205,89 лв. и законна лихва от 14.09.2021 г. до изплащане на вземането, присъдени със заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1456/15.09.2021 г. по ч. гр. д.№ 4243/2021 г. по описа на Старозагорския районен съд. Искът за договорна лихва в останалата си част до претендираните 837,13 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, вр. с т.11г от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца направените разноси съразмерно с уважената част от иска, както следва: в заповедното производство - в размер на 227,92 лв., представляващи държавна такса, както и в исковото производство - в размер на 216,40 лв., представляващи държавна такса и възнаграждение за вещо лице.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Б. Н. П. от гр. Стара Загора, ... съществуването на вземанието на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, гр. София, район Витоша, ж.к. „Малинова долина“, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ 4-6, ЕИК 131001375, представлявано от Райна М.-Тодорова, за сумата 3500 лева за главница, частично от общо дължима сума за главница от 8848,33 лева, по договор за потребителски паричен кредит № 1413855/10.03.2014 г., с 205,89 лева договорна лихва за периода от 01.05.2020 г. до 03.08.2021 г. и законна лихва върху главницата от 14.09.2021 г. до окончателно изплащане на вземането, присъдени със заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1456/15.09.2021 г. по ч. гр. д.№ 4243/2021 г. по описа на Старозагорския районен съд.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, гр. София, район Витоша, ж.к. „Малинова долина“, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ 4-6, ЕИК 131001375, представлявано от Райна М.-Тодорова, против Б. Н. П. от гр. Стара Загора, ... иск за установяване съществуването на вземането по заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1456/15.09.2021 г. по ч. гр. д.№ 4243/2021 г. по описа на Старозагорския районен съд в останалата част относно договорна лихва по договор за потребителски паричен кредит № 1413855/10.03.2014 г. за периода от 01.05.2020 г. до 03.08.2021 г. за размера над 205,89 лв. до претендирания размер от 837,13 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА Б. Н. П. от гр. Стара Загора, ..., да заплати на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, гр. София, район Витоша, ж.к. „Малинова долина“, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ 4-6, ЕИК 131001375, представлявано от Райна М.-Тодорова, сумата 227,92 лева, представляваща разноси в заповедното производство, както и сумата 216,40 лева, представляваща разноси в исковото производство.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му пред Старозагорския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____